

altsaa paa ingen Maade viller træde det ærede Thing for nær; men naar man finder, at Bestemmelsen kan gives mere hensigtsmæssig og klar, naar det staar for os, som at der er en Uklarhed tilstede, paastaar jeg, at man er fuldkommen berettiget til at fremkomme med et Lovforslag, som afhjælper Sligt. Den ærede Minister tillagde mig en Tanke, som jeg maa protestere imod, uagtet han lovede mig sit Bifald i saa Henseende; jeg vil nødig paakalde Bifald fra den ærede Ministers Side til en saadan Tanke. Han sagde, at dersom der i Landstinget fremkom et Lovforslag om Forandring af en Paragraf i Valgloven, der angik Folkethinget, vilde jeg vist finde det urigtigt, og han vilde da støtte min Mening; men den ærede Minister skal tage sig vel i Agt derfor. Han maa ikke støtte en urigtig Opfattelse, og det vilde være urigtigt af mig, om jeg vilde finde, at Landstinget gjorde noget Urigtigt, eller at det vilde omstøde en tidligere Beslutning af Folkethinget ved at fremkomme med et Lovforslag, der forandrede en eller anden Bestemmelse i den Afdeling af Valgloven, som angaar Folkethingsvalgene. Der er den ærede Minister fuldstændig i Bilsfarelse, og jeg er overbevist om, at han, naar han nærmere tænker derover, vil finde, at Ordet „omstøde“ ikke hører hjemme her. Det undrer mig, at den ærede Minister ved saa aldeles bestemt, hvad Landstinget vil gjøre i en Sag, der ikke har foreligget det. Det er et Fingerpeg med Hensyn til det nuværende Ministerium, som synes trolig at ville gaa i samme Fodspor som dets Vorgænger, fra hvem vi stedse hørte, at det og det vilde det ikke gjøre, fordi Landstinget ikke vilde tage derimod. Den ærede Minister gif nu endog saa vidt, som man dog ellers ikke har hørt, idet han sagde, at han vilde støtte Landstinget i dets Modstand. Det er et Fingerpeg med Hensyn til, hvorledes den ærede Minister vil stille sig over for Folkethinget, som jeg skal slaa fast for kommende Tider.

Judenrigsministeren: Jeg kan kun takke det ærede Medlem for, at han vil slaa fast, at jeg, saasnart jeg finder, at der gjøres Overgreb fra et Things Side mod det andet, selv om der end derved nærmest er Tale ikke om et lovligt, men om et moralsk Overgreb, trolig vil støtte den Part, imod hvilken Overgrebet gjøres; det beder jeg slaaet fast, thi det skal jeg staa ved. Jeg skal dog med et Par Ord oplyse, hvorledes Diskussionen faldt mellem det ærede Medlem og mig. Han sagde ganske sikkert angaaende den Paragraf

i Grundloven, hvorom Taleren er, at man efter Ordene ikke kunde negte, at der overmaade godt kunde gjøres en saadan Fortolkning gjældende som den, der var given i Landstinget. Dette sagde det ærede Medlem, og det staar jeg ogsaa ved; men jeg haaber da ogsaa, at det ærede Medlem vil staa ved, at han dertil søiede: Jeg er Fader til dette Forslag, jeg kjender dets Oprindelse, jeg har gjort Forandring om dets Indførelse, jeg ved, at det ikke var Meningen! Det ærede Medlem har altsaa ved at udtale sig desangaaende ikke blot udtalt sig om Overensstemmelsen med Grundlovens Ord, men han har — det beder jeg bemærket — tillige gjort gjældende, at den Afgjørelse af Paragrafens Forstaaelse, som har fundet Sted i det andet Thing, var stridende imod Grundlovens Aand. Der var, mente han, en reaktionær Aand, og der blev brugt flere lignende Udtryk, som jeg ikke skal gjentage, men som det høie Thing har hørt, og den i Landstinget fteede Afgjørelse var altsaa, om den end har Medhold efter Ordene, stridende imod Grundlovens Aand. Jeg tør nu spørge, om man ikke ved enhver Fortolkning har at tage Hensyn saavel til Ordene som til den Aand, hvori vedkommende Lov er given? Naar det ærede Medlem altsaa har udtalt sig, som han har gjort, og som Tidenden vil vise, er der ikke mindste Tvivl om, at han dermed har udtalt sig derhen, at han ikke kan billige den i Landstinget gyldig tagne Beslutning om Fortolkningen af de vedkommende Paragrafer i Valgloven og Grundloven. Over for dette er det, jeg siger, at selv om dette ærede Thing er af den Mening, at Landstingets lovlig tagne Beslutning om Forstaaelsen af § 48 i Valgloven er urigtig, er det efter min Mening en Mangel paa skyldigt Hensyn, naar dette Thing vil tage Initiativet til ved særlig Lov, sat i Bevægelse ved det private Initiativ, at rette paa en i det andet Thing lovligt vedtagen Beslutning. At en saadan Lov vil omstøde denne Beslutning saaledes, at den ikke frentidig vil gjælde som lovlig Fortolkning af Grundloven, idet det her forelagte Lovforslag giver den fremtidige lovlige Fortolkning af vedkommende Paragrafer i Grundloven og Valgloven, derom kan der ikke være mindste Tvivl. Dette Lovforslag er bestemt til at sættes i Stedet for den Afgjørelse, som i det andet Thing er truffen om Forstaaelsen af § 38 i Grundloven og § 48 i Valgloven. Enhver maa selvfølgelig afgjøre med sig selv, hvorvidt et saadant Skridt, hvis Lovlighed det ikke kan falde noget levende Menneke ind at bestride, og som jeg